

for lige, Øje for Øje og Tand for Tand. Der er noget umiddelbart tiltalende herved, og derfor kan det bruges her, hvor der er Tale om Voldsforsøelse og lignende, selv om der ingen Nødstilstand er. Skønt Ejendomsforbrydelserne tiltage, tænker man ikke paa at skærpe Straffen for dem, for der kan man ikke appelere til Gængældelsesprincippet. Den, der stjæler, kan man ikke bestjæle, og man kan ikke plyndre den, der plyndrer. Der er ogsaa sjældent noget at plyndre hos Folk, der gøre sig skyldige i disse Forbrydelser, fordi de fleste Ejendomsforsøelser komme af Nød og Fattigdom. Derfor ere de heller ikke i Tilbagegang i de senere Aar, thi vi have haft en økonomisk slet Tilstand, en økonomisk Krise. Dette er netop den sociale Aarsag til, at disse Forbrydelser ere i Tiltagende.

I Lovforslaget, som det nu foreligger, ere Straffene for Voldsforsøelser i Sandhed saa overordentlig skærpede, saa drakoniske, at de lyde paa Strafarbejde i indtil 6 Aar. Der er i § 1 saa drakoniske, saa vældigt skærpede Straffe — som jeg i og for sig er imod, fordi jeg ikke ser, der er nogen Nødvendighed for at skærpe Straffene paa dette Omraade —, at det er mig aldeles ubegribeligt, som det sker i § 5, at der skal føjes en Tillægsstraf til Straffen i § 1, at der til § 1 skal føjes en § 5. Hvis Folketingets Flertal endelig vil vedtage § 1, er der derved snarere skabt alt for megen Betryggelse, og man kan derfor ganske rolig stemme § 5 ud. Den falske Overfladestemning, der rejste sig ved Kvindeadressen af 1903, er i Virkeligheden forbi. Debatten i Tinget og Pressen, Sagskundskabens Belysning af disse Forhold, har gjort, at denne Stemning er faldet hen. Det har ikke en Gang været muligt for Justitsministerens Blad i denne Vinter at rejse en lignende Stemning som i Fjor. Der er gjort nogle Tilløb dertil. Der har vist sig enkelte Fantasibøller i den højtærede Justitsministers Organ, men de have været underlig frygtagtige, blegstottige og svage. Der har ikke været Saft og Kraft i dem, de have ikke myldret frem som i Fjor, og Pressen har ikke fulgt i Sporet. Det har i Aar ikke været muligt for Justitsministeren at lave en saadan Stemning, og det viser, hvor overfladisk den Stemning var, hvorpaa

dette Forslag sejlede frem, det Forslag, som den højtærede Justitsminister vilde bruge til at sprænge Regeringen, sprænge Konseilspræsidenten ud, sprænge sit Parti og derved skabe sig en villigere Majoritet navnlig paa Militærspørgsmaalet, end han den Gang havde. De tørre Prygl og læsterlige Klø, som den højtærede Justitsminister debuterede med, ere nu svundne ikke saa lidt ind. Paa et enkelt Omraade, Voldtægtsomraadet, ere de gaaede helt bort. Det var dog disse Voldtægtsmænd, som „Dannebrog“ og den Presse, der fulgte det, brugte allermost til at lave Stemning paa. Det hed sig den Gang, at det dog var skammelig af os, der modsatte os Pryglestraffen, at vi vilde tage saadanne skændige Forbrydere i Forsvar, da disse netop øvede det skændigste af alt. Nu er det ganske forsvundet. Overfor Sagskundskabens Belysning af Spørgsmaalet har man ladet Voldtægtsforbrydelserne gaa ud, der ere Pryglene ikke mere nødvendige. De brugtes kun til at rejse en falsk Stemning paa. Man har ikke kunnet bevare dette. De tørre Prygl og de læsterlige Klø ere svundne betydeligt ind.

Vor Modstand har ogsaa bevirket, at man har maattet lægge mere i den modstaaende Vægtskaal. Først var der de humane Ændringer i Straffeloven, som i Fjor bleve nødvendige for overhovedet at føre Pryglene igennem med 4 Stemmers Majoritet. Dernæst er der Børneopdragelsesloven, som er kommen til i Aar, og det er et tungt Lod i Vægtskaalen for at faa Sagen fremmet. For saa vidt er der kommet noget godt ud af noget ondt, men rigtig godt bliver det ikke, førend man helt lader Pryglene forsvinde, og hvorfor ikke lade dem forsvinde? Lad dem saa have været den historiske Motor, Drivkraften til at faa rejst en hel Del andre Spørgsmaal, som netop trængte til Løsning, Spørgsmaal som Børneopdragelsesloven og de humane Ændringer i Straffeloven. Lad det have været den historiske Drivkraft til, at disse Spørgsmaal kom frem netop nu, og lad saa den højtærede Justitsminister for Historien have den Ære at have givet Stødet til, at vi fik Børneopdragelsesloven og disse humane Ændringer. Men lad Pryglene forsvinde. De have gjort deres politiske Nytte og have ogsaa for